

EDINOST

Glasilo Slovenskega političnega društva za Primorsko

• V edinstvu je moč.

• EDINOST izhaja 2krat na teden vsako sredo in sabote o poludne. Cena za vse leto je 6 gld., za pol leta 3 gld., za četrt leta 1 gld. 50 kr. — Posamezne številke se dobivajo pri opravnosti in v trafikah v Trstu po 5 kr. v Gorici in v Ajdovščini po 6 kr. — Naročanje, reklamacije in inserate prejema Opravnost, via Terrente, »Nova likarska«.

Vsi donosi se pošiljajo Uredništvu via Terrente. • Nuova Tipografia; vsak mora biti frankiran. Rokopisi brez posamezne vrednosti se ne vračajo. — Inserati (razne vrste naznani in poslanice) se zaračunajo po pozobni — prav cenó; pri kratkih oglaših z drobnimi črkami se plačuje za vsako besedo 2 kr.

Domoljubni odmevi.

Krokar krokarju oči ne izkljuje tako se glasi nek prigovor, katerega resničnost je jasna. Enako se godi tudi s človekom, ali boljše, s človeško družbo sploh. Dva hudo delca, pajdaša, si hudega ne storita; dve ali več oseb, ki kako tativno, ali drugo zlo narediti hočejo, vedno so mej seboj dobre, prizanesljive, ljubezne vsaj do tedaj, dokler ni zlo storjeno itd. Dve dobri osebi si pa nikoli nič slabega ne storiti, ker uže njuna hrav, njuno dobro polno srce jim tega ne dopušča — mej seboj ste prijazni, dobri, zaupljivi, ali neke zaupljivosti in dobrote, ki je le dobremu, pravico-ljubnemu človeku lastna.

Samo v tem so si različni slabí in dobri ljudje, ker v tem, ko se prvi ljubijo iz nekake krive, grde ljubezni, pa so si zadnji povsem zaupljivi in pravični. Dober človek ne pozna strasti, ampak on je nepristranski, dober in pravičen z vsemi; hudoben pa napsotno: v njem ne vlada drugo, nego strast, strankarstvo, črnogledje in jeza, katero razlike toliko nad pravičnim in mirnim, kakor tudi nad človekom, njemu sličnem. Bratska ljubezen mu ni znana, še manj pa človekoljubje, njegova oseba, njegov trebuh mu je vse, njemu služi, le zanj skrbi.

Ali še neka druga ljubezen se nahaja mej človeško družbo, ki se pa žalibog premogokrat spremeni v pravi fanatizem, kojega je mnogokrat le s težo mogoče ukrotiti, namreč prevelika narodljubnost in ta se, kakor smo rekli, lahko v najzlobnejši neukrotljiv in najškodljivši fanatizem spremeni.

Vsakteremu je v srce vtisnen globok, blag čut, ki ga človek le težko more utešiti in v popolno pozbavljenost spraviti, namreč — domo-

vinska ljubezen ali patriotizem. Ljubiti mora svoj dom in svojo narodnost vsakdo; vsakdo mora na svoj rod ponosen biti, ali se tako spozabiti, da v tej ljubezni sovraži vsako drugo narodnost in jezik: to je neumno in škodljivo; vsaka reč do svoje meje, čez katere naj ne hodi, ker zmernost je prelepa čednost.

Kaj naj rečemo o slovanski rodoljubnosti? Je-li tudi ona pretirana, vsemu, kar je druge narodnosti in jezika sovražna? — Na to prašanje lahko odločno odgovorimo z »ne«. Slovan ljubi svoj narod, domovino in jezik, on ljubi tudi svoje brate, bratske narode, želi se z njimi v jeden narod sklenoti in spojiti — kar je žalibog nemogoče — ali on v tej svojej rodoljubnosti spoštuje i ljudi, ki ne spadajo k njegovemu narodu in ki govore njemu neumljiv jezik.

Takovanega »panslavizma«, ki bi, po menenju nasprotnikov slovenskih, bil tako pogubonen vsej Evropi, ni na svetu, ampak le v temnej fantaziji protislavanskih časnikirjev, ki z enakimi lažmi svoje potrpežljive bralce begajo. In ako bi taka »sekt« — ali kako bi jo uže imenovali — mej človeško družbo bila, čisto nič bi zadnjej ne škodovalo, ker razširjala bi Slovanstvo le mej Slovani in nič kakor ne drugimi narodi, kar bi je bilo i nemogoče, kajti nemogoče in neizvedljive stvari tirjajo le norci — niti Bog nam ni dal nobene stvari, kojih ne bi bili kos. Evropo poslovati je nemogoče in panskavizem v tem smislu je tudi nemogoč: torej ga ni!

Kakor je Slovan nemogoče božje postave premeniti ter razne jezike govoreče evropske narode poslovaniti, tako je tudi drugim narodom nemožno iz nas Slovanov Nemce, Lahe, Francoze, Turke, Kitaje na-

rediti ter vsa njih napenjanje je le malo koristno ter ne bo nikdar pravega vespeha imelo. Naj potem Nemci le zidajo most k Jadranskemu morju in Lahi Primorsko k Italiji Štejejo; nekoliko uže naredi, njih potezanje jim morda nekoje pridobi, ali da bi vse ponemčili in polaščili, to je skoraj nemogoče, kajti to ne gre, kakor hruške peči.

Vsek narod si je kolikor toliko svoje narodnosti in obstoja svest, vsemu človeku posebe je mili materin jezik ljubši, nego tuj — vlasti ako je na nižje stopinji omike ter ne demoralizovan. Lastna mati mu tako rekoč z mlekom tudi ljubezen do vsega, kar je narodnega, v srce vcepi tako, da mu, tudi ako v poznejši dobi na svoj narod zabi ter o njem nič več slišati noč, vendar v srcu tli neka iskrica domovinske ljubezni, kojo si on prizadeva popolnoma vgasnoti. Jaz menim, da prav iz tega zavedanja lastnega rodu prihaja oni gnjev in srd, ki tako karakterizuje nesramne odpadnike od domačega tabora: oslepel po prizadevanju sovražnika Slovanstva ter za drug narod pridobljen, si tak renegat prizadeva v srcu zatrepi Še to malo zavesti, ki mu od prejšnjega mišljenja še ostaje in radi tega mahata po vsem, kar se ne sklada z njegovimi tedanjimi mislimi in idejami.

Od tod prislovica: Poturica za devet Turaka. Za primera poglejmo razne Tržaške sedaj najzagrizliše Lahone — ki niso druga nego odpadci, Hrvati ali Slovenci; razne kranjske, koroške in štajarske Nemčurje; znane Slovence, nemške pisatelje, ki slovenske narodne pesnice na nemško prevajajo, da z njimi pokažejo, kako siromašni so Slovenci itd.

Cudno se človeku zdi samo, da jih dobromisleči zastopniki tega ali

sužnja, — to je vila; Allah mi jo je postal, da ni ozdravi bolno srce. Pusti mi, svetlo solnce, da odgruem temen oblak, ki zkriva tvoje l-po obliče!

Ko jo sultan ogleduje, stala je Rušen nemo in tresča se. Princezinja pa zgne v onem trenotku z bližnjimi grmiči, ne da bi jo zapazili.

»Ol' kako krasna si, Rušen!« — pravi sultan, lepeka kakovit glas. Da, ti nisi nikak dar iz človeške roke, naj bo tudi roka princezinje, le neno te je poslalo k meni. Mi hočeš darovati svoje srce, Rušen?

Uboga sužnji je pobesila oči ter molčala.

»Raci le eno besedico, Rušen, prosim te!« —

Ona se ne gane; stala je kakor mramornata podoba; bleda, skoraj mrativa je bila.

»Nočem te siliti! — nadaljuje sultan

— »dovoli mi samo, da ti povem, kako mi je tvoje petje lilo nova upanja v moje srce. Ne boj se, ne zahtevam drugačega od tebe, nego da me ne sovražiš, da mi ostaneš čarobnica, ki mi daje vero v srečo!«

Rušen molči vedno.

»Ne misli, da stojiš pred svojim gospodarjem, pred sultonom; — tvoj suženj, gospoduj neomejeno nad menoj! Želš kaj, povej! Hočeš velevati, kar govoriš! Vse se mora uklanjati tvoje volje!«

Rušen zaplaka in svite solze se je vdero po lich.

»Ne, ne, tega nočem! — zaklječi Mustafa. — Če se me bojš, če ti deka bolečine moj govor, pa odidem! Pomiри se, draga, — uže grem; spominjam se na

me, kakor se bom jaz na telu. — Vstal je in šel nekoliko korakov od nje, potem se je zopet ustavljal.

»Ali te bom jutri še videl?« —

»Kedar zaužeš! — bile so njene prve besede.

»Kdar ti hočeš, Rušen, kedar mi ti dovoliš! —

»Ti si moj gospod, ukazuj, a jaz te bom slušala!«

»Smem li jutri priti? Me li sprejneš?«

Rušen prekrža roké in prsi ter se globoko prikloni pred sultonom! »Če prideš, pripravljena je tvoja sužnja ti služiti!«

Mustafa zmaje z glavo, utrga eno crticco ter odide. Lobil je to čisto, lepo bitje in ni je ljubil, kakor je navada ljubiti haremke krasotice. To mu je bila prva misel. Druga pa — Zemira!

Udaril se je s pestjo po čelu. Ali mu je postala Zemira uža tako malo mari?

Ali je druga tako nagloma oropala njegovo srce? Ne, stokrat ne! Toda ona ga je zapotila, kljubovala mu, — zasluzil je kazen. Pa da bi on ljubil zdaj drugo, — ne, to je prevelika, preohčutljiva kazen! Ali bi mu to olipustila?

Duševni boj je bil v njem, vso noč ni mogel spati. Ni si vedel zdravila, ni našel izhoda iz labirinta, v kojem se je zgubio njegovo srce.

Rušen je bila v malej dvorani, ki je bila okrašena s pravim azijskim lepotičjem. To je je odločila sultanova sestra.

Druži dan popoldne pride sultan k njej. Ko vstopi, pide Rušen na koleni predenj in čaka nema njegovih povelj.

onega naroda, h kojim taki odpadki pribaze, še sprejmejo ter mej svoje Štejejo.

Ali, nekako predaleč smo zašli, z našim razmotrovanjem, ne da bi odgovorili na zgornje vprašanje: jeli rodoljubnost Slovanov pretirana in sovražna drugim narodnostim? — Ako takozvanega panskavizma ni, tudi slovanska rodoljubnost ni drugim narodnostim škodljiva niti sovražna, kajti, ako kak narod drugega naroda jezik sovraži, prvi korak njegov je, da ga išče vgonobiti in zatrepi; Slovan nikakor ne išče pokončati in zatrepi drugih jezikov in narodnosti — ni toraj tem sovražen niti pogubonen, ampak on jih spoštuje ter pušča naj se širijo in olikujejo, samo da ne na njegovo škodo. (Dalje prih.)

Deželní zbori.

Istrski.

IV. seja, 3. dec. Sprejmejo se v 3. čitanji zakoni skleneni v III. sei.

Pri proračunu za zemljiško-odvezni zaklad govori Dr. Laginja obširno v smislu kakor tudi in kaže na velikanske krivice, ki se go te onim, koji so vse, ali večji del plačati. Naposled stavi ta le posredovalni predlog:

Nalaga se deželnemu odboru, da precej dogovor prične s cesarsko vlado, da bi se premenila pogodba priložena zakonu od 28. marca 1875. na temelju teh le načel:

1. Državni erar prevzame naj nase dolg privatnih ljudi v Istri, kateri izvira iz odkupa desetine, in ki znaša koncem 1883 vкуп 560041 gl. 5 kr. in naj terja ta dolg ob enem z državnimi davki včet let tako, da dobi 4 po sto obresti in 2 po sto na ostajata na odpalačanje glavnice.

2. Posebni deželni dolg poplača naj se z dokladami na dir. davke v enake ineri za vso deželo.

3. Da se povrne državi dolg brez obresti v znesku 416000 gl. in 90000 gld. posojila, dobljenega pozneje, kakor je bila navedena pogodba sklenena, predpisje naj se v posameznih davk. okrajih taka do-

Dvigne jo in posadi na nizki divan ter sede k njej. Dolgo časa je sedel gledajojo, besede ni mogel izustiti. Rušen je bila vidno nemirna. — Komaj si je upal sopsti. Pred njima je šumiljal majhen vodomet in iz druge sobe se je čulo petje, spremiano s kitarami in tamburicami. To so napravljale sužnje, koje so bile odločene v posredbo Rušen.

»Ali me sovražiš? — pravi vendar konečno sultan.

»Sužnja ne sme ni sovražiti, ni ljubiti!«

Mustafa globoko vzduhne. Manjkalo mu je srčnosti, da bi to sladko, trepetajoče bitje z solzimi očmi pritisnil na svoje prsi. Zadovoljil se je, da jo je gledal. A tudi pogled na njo ga je ranil, kajti Rušen je bila še vedno žalostna, mirzla, polna spoštovanja do sultana.

Dvoril pa ni, da omeči to nedolžno srce z svojimi nježnimi besedami, da jo zmaga in zato je sklenol potrpežljivo čakati, da se mu sama uda.

»Si jezna na me, — hočeš, da odidem? — reče jej.

»Jaz sem tu, da te kratkočasim. — odgovori Rušen, a pri tem bolestno vzduhne, — »sukaži, kaj naj stori tvoja sužnja!« —

»Jaz ne ukazujem, jaz prosim! Zapoj mi toraj kako pesen!« —

Rušen vzame kitaro ter začne peti. Ali pesen, ki jo je pela, bila je prav tako tužna, kakor nje obraz, kakor nje črno oko! (Dalje prih.)

PODLISTEK.

Rušen.

Zgodovinska novela Sacher-Masoch-a.

Prevel V. H.

(Dalje).

Drugo noč je sultan sedel, kakor prejšnji večer pri ribnjaku ter pričkoval s hrepenečim srečem tolažilnega petja: to je edino imelo moč, vlivati mu tolažbo v prsi in bladiti pekoče rane njegovega srca. Bilo je krog njega vse tiko, le šumenje in petje slavev je bilo slišati. Ko se je pa svitli mesec prikazal izza cipres, — zado nela je tu li pesen iz daljave. Vedno bolj se mu bližali čarobni glasovi, — sultan je začril oči, da ne bi spolil sladkih sanj.

Zaj se začne nekaj premikati med drejem, cvetični grmovi se upogibajo in pesek na tleh je škripal skrivenostno pod nježno stopinjo.

Mustafovega ramena se dotakne mehka roka; prestrašen pogleda pred se. Pred njim je stala njegova sestra, zavita v karminov kožuh ter je džala za roko včet dekle, ki je bilo pokrito s črnim zavojem.

»Ti, Asma?! —

»Da, brat moj! Pripeljala sem ti pevko, katere glas te je tako unemal. Rušen je, moja sužnja, ki ti jo hočeš darovati v znak moje sestrinske ljubezni!«

Mustafa je bil okamnel, moldal je nekaj časa, potem vstanе, otkrije dekle obraz in telo ter govoril začutljen: »To ni

klada, ki bode odgovarjala vključnemu privatnemu dolgu, ki obstoji v pojedinih okrajih, kajti spominana posojila so bila vzeta samo zato, ker privatni dolžniki niso spolnjevali svojih dolžnosti.

Odgovarja mu d. Ž. odbornik dr. Petris, ali kako še pavo, da si je bil na to pripravljen, kar so dokazovali akti, ki jih je senoj prinesel. Mej njimi tudi izrek iz nekega hrv. lista, iz katerega je očital manjšini, da s tako pisavo ne želi samo dež. zborna in odbora, nego tudi cesarja i ministre (!), ker je napetjna proti zakonu, katerega je cesar sankcijoniral vsled n-svetu ministrov.

Dr. Laginja na to zatrjuje, da se je mnogo trudil i stvar temeljito proučil, a da bi potreba bilo, da tako store tudi gospode iz večine, koji se svojimi ugovori dokazujojo, da je ne u nejo. Na očitanje D. Petrisa ni odgovarjal, menita se mu ni vredno zelo. A večini je zagotovil, da bi jij mnogo razjasnil, ako se d. Ž. zbor presnove v plenarno konferenco, v javnej seji tega neč storiti.

Dež. glavar dr. Vidulič se oločil za varnje proti temu in opomne dr. Laginju, da je z imuniteto zavarovan in naj javno govoriti, na kar mu dr. Laginja odvrne, da je to njemu prav dobro znano, a da neče za druge jemiti kostanja iz živice.

Dr. Petris zopet govoriti, a ni mu dano dr. Laginjev trditve ni najmanje ovreči, ko se je še dr. Campitelli enako dr. Petrisu izrekkel proti predlogu, sklenola se je debata.

Zdaj se je stvar nepričkovano obrnila. Oglasil se je dež. glavar namestnik — vodja večine — dr. Amoroso in pričel z nova debato ter v jako mirnem govoru izjavil naposled, da bude glasoval za 1. točko predloga!

Dr. Campitelli, ki j- prej podpiral dra. Petrisa proti predlogu, sklada se zdaj z g. dr. Amorosom.

Dr. Laginja terja, da se za vse tri točke vkljup glasuje, češ, reče obrnem proti dru. Amorosu, naj bo ali vse božje ali vse vražje.

Dež. glavar omenja dru. Laginju, da more od svojega predloga odstopiti. Ako neče, da je predsedniku prosto, dati ga na glasovanje, kakor se mu primerneje zdi. Počakaj te trenutek, a videč, da dr. Laginja moči (— ker je koristno za deželo, ako se tudi samo 1. točka sprejme) da v smislu dra. Amorosa najprej 1. točko na glasovanje, katera se sprejme z veliko večino. Za njo glasujeta i dr. Petris i dr. Campitelli, a dr. Laginja ne vstane!

2. in 3. točka ostaneti v manjšini. Z njo glasujeta poleg slovanskih poslancev tudi Ivančič i dr. Bolmarčič.

Rešijo se še nekateri računski sklepi in šolski proračun za 1886. brez debate. O zadnjem je referiral Spinčič.

Goriški

(Tretja seja dne 1 decembra)

Predsedoval je deželnih glavar vzviženi gospod Frane grof Coronini, navzoči so bili vsi poslanci razen dr. Abrama in batona Ritterja, ki sta bila bolna.

Prebral in potrdil se je zapisnik prejšnje, seje v slovenskem in italijanskem jeziku. Deželnih glavar naznani razne peticije in prošuje, ki so došle, ter jih odda večinom peticiskemu, nekaj tudi legalnemu odseku. Na to dā besedo poslancu dr. Gregorčiču, ki prebere interpelacijo o neopravičenih pristojbinah za komisije, katere računi in tja c. k. mestno uredjena in okrajna sodnija v Gorici.

Deželnih glavar izroči interpelacijo vladnemu zastopniku, ki objavi v italijanskem in slovenskem jeziku, da jo predloži visokej c. k. vladu in da si pridružuje pravico, odgovoriti na njo, ko dobi potreben poročilo.

Deželnih glavar naznani, da je določil vojni minister v porazumenju z drugimi oblastmi, naj bi se vrili prihodnje leto vojaški nabori v krajih, kjer so nastanjena okrajna glavarstva, za vse sodniške okraje, spajajoča pod isto okrajno glavarstvo, a deželnih odbor da se je temu ustavil in da je sklopljil peticijo do visokega c. k. ministerstva, naj bi se tudi prihodnje leto vojaški nabori vrili tam, kjer imajo sodniški uradi svoje sedeže. Za to peticijo predlaga deželni odbor nujnost, ki se sprejme, in na to prebere odbornik g. Ivan Gasser peticijo, ki se soglasno sprejme.

Na to preide zbor k dnevnemu redu in rešuje stvari po naslednji vrsti. Volijo se dr. A. Gregorčič, dr. Al. Roje, dr. Venuti in dr. Verzegnassi kot verifikatorji da bodo potrjevali sejne zapisnike po ste nografskih zapiskib, kadar bo treba. Sprejme se načrt postave, po katerega se loči davčna občina Koblaglava od upravne občine Štanjelke. Odobri se načrt postave, ki določuje, kako naj se razdelijo občinska zemljišča Nosenska v županiji Kožbanski. Dovoli se razdelitev občinskih zemljišč Brdo in Belovec v občini Šmarijski. Vseh teh nasvetnih poročat bi bil moral dr. Abram; a ker je bil zadržan, namestoval ga je dr. vitez Tonkli, ki je poročal tudi o naslednji točki. Sprejmejo se načrti postave, s katerimi se je dovolila razdelitev zemljišč v Planini, v Dolenjih in v Gorenjih Novikih pri Čerknem, katere postave bili so uže lani sprejete, pa ne potrijene, ker so se nahajale v njih nekatere pomajkljivosti. Ivan Gasser poroča o stavbenem

redu za mesto Gorico z davkarskimi občinami Grafenberg, Pristava in Rosenthal, ki se sprejme z onimi premembami, katere je k lanskemu načrtu nasvetovala visoka c. k. vlada. Pri posvetovanju o cestnem policijskem redu opomni poslanec dr. Venuti, da v S. 7. italijanske besede se je vrnol tiskarsk pogrešek: formato mesto fermato. OBOROV predlog, o katerem je poročal gosp. Iv. Gasser, sprejel se je brez ugovora soglasno.

Slednjie pride na vrsto predlog deželnega odbora, kateremu je bil poročevalec vitez dr. Pajer, naj bi se izbrisal monsignor And. Pavletič, vodji v zavodu gluhenomov v Gorici, dole 2087 gld. 53%, kr., ki mu je vpisan pri deželnej računariji. Dr. Venuti predloga, naj se izroči za leva letalnemu odseku. Ta nasvet se sprejme brez razgovora z veliko večino.

Predno se seja sklene, naznani deželnih glavar, da je stavil dr. A. Gregorčič naslednji predlog: Deželni zbor naj sklene in odpošlje visokej c. k. vladi peticijo, v kateri naj prosi, da bi visoka c. k. vlada blagovilna predložiti državnemu zboru: 1. načrt postave, po katerej bi se domovinska postava z dne 3. decembra 1864 (drž. zak. št. 105) tako premenila, da bi se dobila domovna pravica v katerem kraju ne samo po dosedanjih potek (§ 5), ampak tudi po desetletnem mirn-m bivanji v njem; 2. načrt postave, po katerej bi se uredila skrb za uboge in onemogle ne le na podlagi domovne pravice, marveč tudi na podlagi drugih načel, ki so v tem oziru vsprejeti v omikanih evropskih državah, posebno na podlagi dejanskega bivališča onega, ki potrebuje podporo. Deželni glavar izreče da dene ta predlog na dnevnem red prihodnje seje, da ga g. nasvetovalec utemelji; potem sklene sejo ob 7^u, zvečer.

Kranjski.

(2 seja dne 2 decembra)
(Konec.)

Poslanec Murnik poroča v imenu finančnega odseka o računskih sklepih kranjskih dobrodelnih zakladov z dne 1. 1884. Vкупni dejanski prihodki z 1. 1884 znašajo pri bolničnem zakladu 94.025 gold. 30 kr., k temu prišteši zastanki konci 1884. leta, torej vkljupna svota 98.836 gold. 61 kr. Čisto premoženje bolnišničnega zaklada znaša torej 163.654 gold. 75 kr., katero se je v primeri z letom 1883 zmanjšalo za 2284 gold. 20 kr. Vkljup dejanskih dohodkov pri blazničnem zakladu so znašali 14.6676 gld. 82^u, kr., k temu zaostanki iz 1884 leta s 4.985 gld. 72 kr., vkljup torej 51.462 gld. 54^u, kr. Čisto premoženje blazničnega zaklada znaša 121.961 gld. 56^u, kr., katero se je v primeri s 1883 letom pomnožilo za 5476 gld. 99 kr. — Ručunski zaključek pri porodniškem zakladu kaže dohodkov 6.257 gold. 42 kr., k temu zaostanki iz 1884 leta s 342 gold. 55 kr., vkljup torej 6.599 gld. 97 kr. Čisto premoženje porodniškega zaklada je znašalo 11.004 gold. 69^u, kr., katero se je v primeri s 1883 letom zmanjšalo za 387 gld. 4 kr. — Ručunski zaključek najdeniškega zaklada kaže dejanskih dohodkov 14.968 gld. 10^u, kr., k temu še ostanki 225 gld. 95 kr. iz 1884 leta, torej vkljupno 12.189 gld. 5^u, kr. Vkljup premoženje najdeniškega zaklada znaša torej 7.925 gld. 95 kr. Dolgori znašajo še 15.557 gld. 1^u, kr., kateri so se v tem letu zmanjšali za 6813 gld. 95 kr. — Vsi računski zaključki so se potrdili.

Posl. Luckmann poroča o proračunu muzejnega zaklada za 1886. leta. Potrebsčine znašajo 3332 gld. 70 kr., vkljupna zaklada 271 gld. 12^u, kr., torej se kaže primanjkljaja 3.061 gld. 57^u, kr., kateri se ima pokriti kot donesek k režiji deželnega muzeja in deželnega zaklada. Čisto premoženje muzejnega zaklada koncem 1884. leta znaša 158.255 gold.

Posl. Luckmann poroča na dalje v imenitancnega odseka o računskih sklepib za leto 1884 zaklada prisilne delavnice. Dejanjski dohodki so znašali 134.873 gold. 29^u, kr. Vkljup stroški so znašali 131.129 gold. 82 kr. Skupno premoženje znaša 104.412 gld. 55^u, kr., torej v primeri s premoženjem koncem 1883. leta pomnoženo za 1461 gld. 38 kr. — Računski zaključek se potrdi.

Posl. Detela poroča o prošnjah glavnih odgonskih sprevodnikov Josipa Altmanna, Petra Nileka in Matija Eppicha za povečanje plače. Poročevalec predlaga, naj se vsem trem prisilcem plača povisit od 25 na 30 gold. od 1. januarija 1886 počenši, če v to devolita štajerski in koroski deželni zbor, katera imata tudi plačevati odgonske sprevodnike. — Predlog se sprejme.

Posl. Kersnik predlaga v imeni finančnega odseka, naj se prošnja podporne društva dijakov c. kr. visoke kmetijske šole na Dunaji za podporo usliši ter se jim dovoli podpora 30 gold. — Predlog se sprejme.

Konec seje ob 11. uri.

Politični pregled.

Notranje dežele.

Cesar je 4. t. m. sprejel grofa Khevenhüllerja v avdijenci, drugi dan pa je Khevenhüller zopet v Belgrad oipotoval. Go-

voril se, da je Khevenhüller na Dunaji rekel, da se je batil vstaje na S-bskem.

Novi naučni minister se neki upira deželnim zahtevam; če je res, potem ne bo dolgo ministraloval. V tem ministerstvu se je zadnji teden zgodila druga promemb; oddeklni načelnik Karol Fidler je umirovilen ter mu je cesar pri tej priliki podelil komanderni križ Leopoldovega reda; na njegovo mesto je bil imenovan dvorni svetovalec graškega deželnega namestnika dr. grof Artur Enzenberg.

Naučni minister je dolenje-avstrijskemu deželnemu šolskemu svetu dal ukaz, naj mu poroči svoje menenje, ali ne bi se priporočalo, da se določi enaka doba za zrelostne izpiti in da se doba teh izpitov skrajša, dalje da se sprejemni izpiti vrše pred počitnicami, ne pa še le pozneje in da se tudi učenci vpljujejo pred počitnicami, nazadnje, ali ne bi koristno bilo, da se šolski poduk v zimskih mesecih pridne še le ob devetih, ne pa ob osmih dopoludne.

V češkem deželnem zboru je 5. t. m. predlagal Plener s tovariši, naj se sodnji upravni okraji bolj po narodnosti uredè, ker to zboljša naročnostne razmere, dalje je stavil tudi predlog, naj se podeli vodilna pravica tudi tistim, ki plačujejo najmanj pet gold. neposrednjega davka.

Hrvatski sabor je zopet jako buren. V seji 4. t. m. je bil na dnevnem redu Tuškanov predlog, naj se ban in oddeklni svetovalec Stanković zatožita. Pri tej priliki je Popović očital opoziciji, da hoče načrt vsake koristonosno delo zavreti. Rukavina je govoril zoper načelnika in večino, to je provzročilo v zboru vihar in Rukavina je dobil ukor. Načelnik je predložil, naj se izključi od 60 sej. Rukavina je ponovil svoja očitanja ter kričeč zapustil dvorano. — Drugi dan je sabor sklenil, Rukovino izključiti od 60 sej in glede Tuškanovega predloga preiti na dnevn red.

Vnanje dežele.

Srbsko-bolgarska vojna. Poročilo iz Sredca od 4. decembra: Oficijelna srbska izjava, da so Bolgari Srbe pri Vlasini napadli, ni resnična. Temu nasproti pa poroča poveljnik iz Izvora, da so Srbi na bolgarske straže streli. Bolgarsko ministerstvo je v Pirotu. — Poročilo iz Pirotu od 4. decembra: Ogovor bolgarskega kneza na poslanico velikega vezirja od 1. decembra ponavlja zagotovilo, da knez ne bude vplival na sklepe rumeljskega prebivalstva, pristavlja pa, da on nema pravice razsoditi o usodi ali ločitvi Rumelije od Bolgarije. Knez kaže na to, da se mu je do zdaj posrečilo, vdržati mir in red in ponavljati, da je treba, če sultan hoče svoj namen doseči, da se pooblaščenec pošlje v Plovdiv. Še le potem, ko bo mir sklenen. Enaka izjava seje poslala tudi velevlastim. — Dnevni ukaz ruskega carja je povzročil veliko navdušenje. Pričakuje se, da Srbi jutri odgovori na mirovne pogoje.

Poročilo iz Belgrada od 5. decembra: Tukajšnji vladin organ »Videlo«, ki je bil doslej ves unet za nadaljevanje vojne, kar nagle je obrnil plašč ter pravi, da bi Srbi le sramotnega miru ne mogla sprejeti. Čuje se, da se sklice velika skupščina, kakor je to bilo mej srbsko-turško vojno. — Poročilo iz Carigrada od 5. decembra: Turška vlad je objavila velevlastim, da ima ona sama pravico staviti mirovne pogoje, ne pa bolgarski knez. Trdi se, da angleška vlad zahteva od turške, naj predlaga novo konferenco v Londonu. Ali turška vlad se upira sprejeti London za sedež konference, ker bi tam skoraj nobenega vpliva ne imela.

Poročilo iz Niša od 7. decembra: Srbski vojni minister Petrović je odstopil, na njegovo mesto je bil imenovan dozdanji poslanec v Rimu, polkovnik Franasović. — Z Dunaja se poroča, da so velevlasti zopet nujno priporočile Srbi in Bolgariji, naj hitro skleneti premirje. — Iz Belgrada se 7. t. m. poroča v Politische Corresp. Turška vlad je sem naznanila, da nobene srbsko-bolgarske pogodbe brez posredovanja Turčije za veljavne ne pripozna. Srbiya je odgovorila, da se sultanovih suverenskih pravic ne dotakne, vendar gre zdaj le za to, da se sklene premirje. Turška vlad naj svojo pozornost obrača na to, da so rumeljski vojaki na srbski zemlji.

Iz Rima se poroča, da je nek vojak hotel italijanskega kralja umoriti; posrečlo se mu je znužnoti v prednje sobe kraljeve palade; nek vratar ga je zapazil in okril. Imel je pri sebi vrvice, s katero, kakor je reklo sam hotel je kralja zadaviti. Vojak menda ni pri zdravej pameti.

Pariska trgovinska zbornica je enočno protestirala zoper to, da francoska vojska zapusti Tonkin, ona marveč zahteva, da se ves Tonkin zasede, ker to zahteva trgovinski interes s Kitajcji.

Novo Ispanjsko ministerstvo je imelo 3. t. m. prvo posvetovanje pod predsedstvom kraljeve vladarice. Sigasta je priporočal splošno pomilovanje; vladarica je potrdila vse nasvetovane predlage.

V angleško spodnjo zbornico je bilo doslej izvoljenih 315 liberalcev, 247 konservativcev in 73 parnelitov; 75 volitev še ni znanih. Konservativci so tedaj na vsak način propali, ali tudi liberalci skoraj gotovo ne bodo imeli absolutne večine, in tako se utegne zgoditi, da bodo odločevali parneliti, sovražniki angleškega kraljestva. Pri tem takem pa bo vsaka vlad nemoča. Kdo vē, kaj iz tega še nastane.

Italija se je popoloma polastila Masavaha, vzela je v roko tudi civilno upravo, vsled tega so egiptovski uradniki zapustili Masavah. General Gené je izjavil egiptovskemu guvernerju, da s tem neče spodkavati turške vrhovne oblasti; guverner je toraj prosil egiptovsko vlado, naj mu dovoli, da se vrne v Egipt; 180 e

rišči uža zdaj pijejo za čas volitve. Le naj pijejo, pa mej mirnimi ljudmi ni treba tako razsajati, da ne bi jih kaj takega zadele, kakor Bokaliča in Verzoto in načadno cikorjače; mi nismo porok zato. Loncerje mi spoštujemo, kikor možake in pošenjake; vemo, da to je le izmeček mej njimi; niso vredni, da mej njimi bivajo. Mi opominjamo vrle Loncerje, naj mej seboj v nobenej družbi ne trpe takih nasprotnikov, s cikorjaši naj se noben Slovensec ne pajdaš, kajti kdor dela nasproti sklepne in predloge društva Edinosti, vsak je odpadnik in naš nasprotnik.

Mernik, 30. nov. — Zadnji teden je došel iz videmsko okolice Ženin, da bi se tukaj zaročil s svojo prihodnjino soprogo Merničko. Prehod čez Judrijo pa je bil istega dne vsled deževja že precej narastel, tako sicer, da je branil vsacem prevoz uže ob 9 uru v jutru. Zgoraj imenovan se je dovozel v jednej, a njega prijatelj — tovaris — v drugej kočiji. Doseda do prehoda Judrije in nepoznavši poslednje lastnosti, skušata jo prepoloviti. Prvi — Ženin — je bil zagazil uže do srede, ali, grozal Kar naglo ga je zaneslo iz prevozne steze — tira ter bil je on, kočija in konj plen deročih valov. Utonilo bi bilo vse, da ni konj k sreči proti levemu bregu zagazil ter tu ob necem, v vodo mokrem dobu, obrambe dobil. Kočija se je s pomočjo brzd, katere je vedno krepko držal in s pomočjo kohij je do onega korena, za kojim se je bil konj ustavljal, privlekjal ter od tu čez poslednjega na kopno splezal Kočija, izimši prednjih kol in krmila, katero je konj kot oprezen obiržal, šla je za rečnim tokom. Drugi — tovaris — je bil kmalo za njim. Uvinišči pa tragicni prizor prvega — Ženina — hoče svojega konja ohrnoti, pa se predno utegne dobre nazore rešitve dejansko vpravili, imel je in njega urnik v svoji oblasti. Zaginalo je namreč tudi njegovega konja iz tira, kočijo prekučnolo ter njega pokopalo. Pri vsem — čudnim potom otel se je sam in njega konj. On je prikuhal kach 10 m. nižje iz vode, prav poleg prejšnjega konja, kder mu je na suho zlezli Ženin roko rešitve podal ter ga etel gotove smrti. Tudi poslednjega konj se je, kach 20 m. nižje, skobacal s prvim delom kočije na kopno. Mej tem je pa prvega konja, samo glavo iz vode moleč, čakal rešitve. Na pomoč došli so ga potem, ko je — ubogo živince uže čez uro v mrzljem vodi stalo in potem, ko je Judrija že precej narastla, iz vode, na kake 3 m. visoko obreže izvleklj. Tako so se oteli glavni faktorji. Ostali — zadnji — deli kočij, občitali so, več 100 m. nižje, ob necem jezu. Posamezne kočijaške reči, deli kočij (vrednosti 40 f.) in nekaj parov oskubnih rac, odnesla je zlobna Judrija — Ženinu v vnedi spomin — proti Vzdobi.

Civilizacija, izobraženost tukajšnjega ljudstva je res majačka: še žalostnejša, nego je bila v Bosni pred okupacijo. V dokaz: potok, tekoč skozi vas, naraste pri vsacem malem deževju tako, da ga navadni pešec, ako se slučajno na pol ne sledi, ne more prebresti. Pri vsem: polni dve leti ni prišlo buči merniškej na um, da bi bilo človeško — vsakdanji kruh — postaviti za prehod čez potok blod ali par kamnitih stopnic! V vast, posebno pa pred čolo je pot taka, kakoršno je imel Nebukodnezar okolo svojega žalnika zagrajo, da bi mu prešči vanj ne zahajali!

Vendar v vsem ne nazadujemo; nekaj — francozke — kulture le imamo: mnogo dece brez edeta — le napredki! Se boljstvo ide, kakor nam tuk. učitelj javlja, na bolje. Otroci dohajajo k uku, izimši par Skrilevcov, prav redno. Kaj pomaga sicer, ker so jezik (skoraj polov. furlanski dialek!) in u... zelo ubožnegu (Tak kraj, bi svetoval, naj bi si privočil kak skušen g. učitelj, t. j. oni, ki je zajemal — v starib časih — omiko se »šefarco«, ne kakor mladi se žlico ter da bi svojo, tako nabranou omiko civilizacijo trosil mej taki, nerazpeljeni ljudi!) — Naši cerkveni zvonovi se bodo moral, iz kmalo segnjilega, poleg cerkve nastavljenega hladja — stavbe — na bližu tu razstoči hrast obesiti!

Kar se vse od našega sl. županstva ali, posebno glede občinskih računov, nam je neverjetno. Sicer bi bilo sličio turškej državi. Pravijo, da ne morejo priti imenovanim računom na sled — ker jih, od 14 letne dobe menda niti nemajo — vsled česar se bojimo takozvanega »škaha«

Vinsko in letino sploh smo imeli tu prav dobro t. j. toča nas ni mogla obiskati, ker jej je, kakor sam ljudstvu trobi, nek tukajšnji finančni stražnik B... č zabranil!

Vsek javni službenik in sploh uradnik tega stol-tja mora prebiti ostre izpite, ako hoče doseči svoj cilj. Pri vsem tem se najajo nekateri poštni uradniki — na poštni črti iz Trsta do sem — le, kateri svojega glavnega predmeta malo poznaajo. To se namreč vili iz poštnih pisem, časnikov itd. kateri so adresovani (govorjeno samo v onih z slovenskim naslovom) za Mernik p. Dolenje in kateri lomastijo n. pr. v Gradišče, Mirno in nasprotno v Mirnem mestu v Mirnu itd. preden zaduhajo c. k. poštni urad »in Dolegnja«. Juri II.

Domače in razne vesti.

Dalmatinski deželni namestnik general baron Jovanović je včeraj načeloma umrl, zadele ga je kaplj.

Deželnozborska volitev. V istrskem velikem posestvu je bil v nedeljo za deželnega poslanca izvoljen notar dr. Jakob L'us v Labinu.

Nov predsednik više sodnije v Trstu, gosp. dr. Josip Defacis je zadnjo sredo nastopil svojo novo, važno službo. Bog daj, da bi to bilo v korist pravici v obči, ker ako boste to, boste tudi v korist našemu zatiranemu narodu.

Imenovanja in premesčenja. Okrajski sodnik Janez Brez premesčen je na lastno prošnjo iz Vipave v Radovljico; sodniški pristav v Ribnici, Janez Nosan, imenovan je okr. sodnikom v Vipavi.

Umrl je včeraj g. Ivan Brecelnik, dekan in župnik v Hrušici v 74. letu. Lahka mu zemljica.

Razpisana je služba kateheta na mestnej gimnaziji z letno plačo for. 1.600.

Marol Fidler, odtekni svetovalec v naučnem ministerstvu, v Trstu dobro znani in jasno član mož, bil je umirovilen in pri tej priliki od cesarja odlikovan, kakor to poročano na drugem mestu. Treba se nam zeti, da o tem izvrstnem in ljudjubnem možu nekoliko več omenimo, toliko bolj, ker je na Primorskem v najboljšem — potinu, vlasti mej Slovani, katerim je bil pravilen in dobroroten. Fidler je bil rojen leta 1818 v Urfahru na Avstrijskem, srečno šole je obiskoval v Lincu, pravoznanske nauke pa na dunajskem vsečišči ter se ob enem pečal tudi s humanističnimi in filozofiskimi predmeti. Hotel se je posvetil konzularnej službi ter se v ta namen naučil francoskega, angleškega in italijanskega jezika, a grof Stadion tedanj guverner v Trstu, spoznavši njegov talent, pregovoril ga je in ga v letu 1845 imenovan konceptnem praktikantom pri guberniji za Primorsko. Ko jo grof Stadion prisel za deželnega namestnika v Galicijo, poklical ga je v letu 1848 v Galicijo in imenovan za presidialnega koncipista, in ko je postal v letu 1849 grof Stadion minister notranjih zadev, vzel ga je s sabo za ministerjalnega tajnika. V tej službi se je Fidler udeležil izdelovanja občinskih zakonov. Statuti avtonomnih mest so večinoma njegovo delo.

V letu 1852 je postal dvorni tajnik pri najvišej policijski oblasti, v letu 1861 odtekni svetovalec v policijskem ministerstvu in poročevalc o tiskovnih zadevah. Po Schmerlingom je bil ministerski svetovalec in načelnik tiskovnih zadev. V letu 1865 je dobil viteški kriz Leopoldovega reda. Pod Belcredičevim ministerstvom v letu 1865 je bil imenovan za dvornega svetovalca pri deželnem namestništvu v Trstu, po nesrečenem Mörlingu je bil tu v letih 1870 in 1871 voditelj deželnega namestništva. Po Hohenwartovim ministerstvom pa je bil imenovan za odteknega načelnika v naučnem ministerstvu in ko je to ministerstvo odstopilo, bil je on samostojni voditelj ministerstva za bogočastje in poduk. Naj dostavimo še to, da je bil v Trstu, če tudi najvišja uradna osoba, jako skromen in ponisen, rati je zahajal v kraju, kjer se je zbiralo navadno ljudstvo ter se z vsacim, budi si tudi najnižji uradnik, ali fakin, prav prijazno razgovarjal zato je bil v Trstu zelo popularen ter je še dan danes v najboljšem spominu.

Volunt shodi so bili v nedeljo v Gheti in v Skedenju; v obeh krajih se je po kratkem razgovoru dosegla popolna edinstven zarad kandidata in se je nadeljni da ne bo Č-korija imela pristopa do poslenih volilcev. — V nedeljo bode za III. okraj sepot shod v gostilni obrtniškega društva v Verdelli.

Predavanje. G. prof. Glaser je predaval 5. t. m. v tukajšnji čitalnici ob indijskej drami *Málavika in Agramitru*. Vsebina je ta: Kraij Agramitra se zaljubi v krasno vjetjo robkinjo Malaviko njegovej dele in gemitni sopruži Sharini in Iravati se sicer ustavljate nekaj časa; ali ker se je pokazalo, da je M. lívik kraljevskoga rodu, se udeste konečno in jo sprejmete kot enako rodno vrstnico. Govornik je razkazival, kako se djanje razvije in je marsikere dele, posebne metrčne čitali. Čijih gladka oblika je občinstvu ugajala. M. lívika izi te početkom novega leta v našem podlistiku in se potem kot drugi zvezek »Indijske Talije« posebej natisne. Gospod govornik je omenil, da se je začel marljivo hrvatne učiti, in da boč ob primerjem času 3. in 4. zvezek »Indijske Talije« (Ratnavali in Sakuntala) v hrvaskem, kot najblago glasnim slovenskem jeziku izdati. Da si je naša Urvašica Glaserjeva splošno priznanje, moramo vsakako Malaviko kot napredek glede na gladki jezik pozdraviti, zarad tega uže sedaj opozarjam slovensko občinstvo na ta novi duševni izvod našega indologa. Predavanje je trajalo nad 1 uro in je bilo prezanimivo, ali škoda, da se učni možje toliko truji za čast našega naroda, ko se naša inteligencija za tuka predavanja manj briga, nego za briškolo.

Volitev državnega poslanca

na Dolinskem, vsled odpovedi prof. Šuklje, vršla se bode 12. t. m. — Boj hode velik. Ali Šukljeva volitev je prouzročila tako zmešljavo mej roditelj slovenskega naroda na Kranjskem, da izvrševalni odbor niti ni postavil nobenega kandidata za Dolensko volitev in da je tako postopanje prav za prav sklenol kub slovenskih poslanec za Kranjsko.

Klub je obsojen torej k pisliteti v lastnem delokrogu, in to vse zarad osebnosti kajti skozi klub postavil kakega kandidata, gotovo je, da bi se klub razdelil v 3 klube in potem kak lep prizor za Nemškutirje! Sliši se, da na Kranjskem hoče par gospodov preveč gospodovati; pa sliši se tudi, da boste k ljubu naporu od teh gospodov g. prof. Šuklje vendar zopet izvoljen. Ako boste Šuklje tako postopal, kakor je zagotovil in je v prvem govoru v dž. zboru pokazal, in tega se je nadajati, ker drugače bi se sam moralno pokopal; ali je potem prav, da nekateri gospodje tako strastno postopajo in nago osobnost tako jasno svetu kažejo? Da je Šuklje talent, tega ne more nitke ovreči; ali tak talent pošteno postopa, more biti sam srečen in koristen drugim. Takemu človeku torej uže narava kaže, da mora biti pošten in značajan in zatorje se mi od g. Šukljeva nadejamo, da boste dober poslanec, pa se zdaj zamerimo komu ali ne.

Makro pišejo Italij. Listi o Trstu. Dvakrat v enem mesecu se je zgodilo, da je moral naš župan ukazati poslušalcem pri seji mestnega zборa, naj zupstal galerije. Bilo je došlo vika in krika; a drugača nič. Ali italijanski listi, kakor v Genovi izlazeča »L'Epoca«, milaneški Pungolo, rimski Fraccassi itd., ki vse imajo svoje židovske dopisnice v Trstu, prinesli so poročila, da je v Trstu kripteka, da je bil na velikem trgu krvavi boj med okoličani, in udi »Operaje«, da se pripravlja tukaj upor Italijanov proti vladni in Slovani in še več tacega. S tem hočejo omenjeni listi dokazovati, da je uže blizu čas, ko boste treba uboge tlačene brate v Trstu odrešiti. — Ali kak švindel tiči v teh dopisih, vidi se uže iz tega, da »Operaje« menijo kakor središče gibanja in znano je vendar, da je v tem društvu žalibozkoroški Slovence. V politiki pa igra laž veliko ulogo in zatorej glej vlada, da laž ne najde dobrih tal.

Nov Šaljiv list. Sliši se, da se ustanovi z novem letom v Gorici še jeden Šaljiv list.

Tržaške novosti:

Uže soper strašno blato! Tiak tržaški ni za nič. Prašimo: ali je prav, da se po cikorjaško oddaja tlakovanje mestu Poldo-tu, ki je sam ud delegacije, torej gospodar in sluga ob enem. Kako so pravijo!

Mestnega stražnika je moral arretirati v nedeljo c. k. stražnik, ker je suval na lesnem trgu neko žensko iz ljubosumnosti. Vsaki dan se slišajo lepše.

Poskušeni samorom. Nek trgovski agent je pil v nedeljo strup z namenom, da se ostrupi. Ali reštev je prišla še o pravem času, nesrečen ženski nesli so v bolnico, kjer se k malo ozdravi.

Policijsko. Nekej okoličanki, perico v nedeljo v noči pokradli perila za fr. 64. — Nek 28letni klinfer je hotel v nedeljo zaklati svoje roditelje, policija ga je zaprla. — Franciška S. iz Kamnika se je stepila z ljubim, kateri jo je tako močno ranil, da je moraliti v bolnico. Njega so dejali v zapor. Zaprli so več pretepolevalec v in ničvrednih žensk.

Krajevščka pedružnica - Narodnega Doma v Ljubljani. Te dni pričuo se avstrijski deželn zbori; deželn poslanici snidejo se k tretjemu zborovanju cele sesije in bodo poslovali do božiča. Ta dogodek, brez dvoma najvažnejšem v našem notranjem političnem življenju, utegne najbolj vzbujati javno pozornost. Naravnost tedaj, da se z njim podočajo te dni malo da ne vsi avstrijski politični časopisi. Tudi naši slovenski časopisi spregovorili so že o tem predmetu manj ali več, pozdravili slovenske deželne poslance. Pri tem raziniščavanju vrine se tudi nam nehotel slediti misel. Bi li ne bi primerno, da se narodni gg. deželni poslanici pri tej priliki spominijo tudi »Narodni Dom«. Vemo in prepričani smo, da so o njegovi koristi in pomembni za slovenski narod popolnoma uverjeni. Podjetje snuje se že lepo število let in želeti bi bilo, da se čim preje tem bolje izvrši. Treba vsestransko napiria in velike pozitivnosti. Izumili so se že vsi mogoči načini, ki naj bi poljetje pospeševali. Jeden teh je tudi naš, namreč z nabiranjem prostovoljnih doneskov na krajevščine in desetkratne knjižice. »Narodnemu Domu« pomagati na noge. Zelo bi nam teda gg. deželni poslanici ustrelili in stvar bi na slovensko prebivalstvo gotovo ugodno vplivala, ako bi hoteli skupaj zbrani storiči kaj v prospekt naj naši ideji, naročiti kaj knjižic in žrtvovati nekoliko za vresnjenje te ideje, ki ima tako blag konečni namen.

Razprodani imamo sedaj 28 krajevskih knjižic; zadnje dne dni smo dobili 22. knjižico 2od št. 17 (povrjenik g. J. K.) iz Novega Mesta in 23. pod št. 158 (povrjenik g. G. M.) iz Ljubljane. Razum tega došlo nam je tudi v pretečnem te inu zopet nekaj manjših s lot, nabranih deloma na krajčarski, deloma na desetkratne knjižice. Najboljše zavali g. nabiralcem za njihov marljiv trud!

(Denaroin oglasila pošljati je g. dr. Josipu Staremu blagajniku »Narodnega Domu« v Ljubljani.)

Tržno poročilo.

Kava, sladkor, olje, petrolije — vse dobro obrnjano in so cene vsega tega blaga trine.

Domači predelki — so precej iskani in se plačuje enes radeči fižol po f. 10-50 do 10-75 na debel; maslo pa po f. 89 — do 97. — Zit žito malo prašanja. V lesu je tako slabka kupčina. Seno se še precej dobro plačuje in stane denes f. 1-20 do 1-60.

Borsno poročilo.

Na borsu prevladuje mlahovost, kurz papirjev trdn z dobro tendenco.

Dunajska Borsa

dne 7. decembra

Enotni drž. dolg v bankovnih	82 gld	20 kr.
Enotni drž. dolg v srebru	82	75
Zlata renta		

